

тѣлю-то му ся приближавать лѣсно, побучавъ тѣ ся оу-
гласно. Рѣцѣ-ты му го съдружывать и не го носить;
най-далѣ-а негова чѣсть има сходство съ земѣж-тѣ,
съ коѣж-то ся съобщава чрѣзь нѣколко точки, като
да не трѣбваше да ѣзди, освѣтъ като минува. Че-
ловѣкъ-тѣ върви и ся вижда като да отива да запо-
ведъ; зѣстѣзѣ и прѣсѣ-та оу коѣж-то е станало
благородно-го му лице, за да ся каже по-ясно, не
му ползова за друго, само за подножіе, на кое-то
страны-ты пѣлны съ разны животны какво-то нѣкое
полувѣзвышено камено-рѣзаніе. Едно жиливо и мѣт-
ко вещество види ся да слаза оу главѣ му доръ до
петѣж-тѣ на крака-та му:

Умъ-тѣ на живота прѣминува, сичко върви о-
коло видове-ты му, съживявагы, и прави да свѣти
чървена-та му краска (боѣ) прѣзь едиѣ прозрачнѣ
коѣж. Тука крѣпость-та не скрива ничто оу пріѣт-
ность-тѣ; по примѣръ на ставы-ты, тѣ ся раждатъ
едиѣ оу други безъ трудъ. Рекъ бы человекъ
какъ въ чюдесѣж-тѣ тѣжѣ тварь не ся е употрѣбѣла
нѣкоѣж вещественѣ стихѣж, нѣ само оновъ, кое-то
было потрѣбу да даде чувствителенъ разумъ, и да
му покори само-то вещество. Това е едно разѣзрѣва-
не на едиѣ задачѣ оу движны-ты силы.

(Кератри).

2 Достоинство-то на человекъ:

прѣвѣсходство-то на неговѣж-тѣ

силѣ,

Человекъ-тѣ има сила та и величина-та; пріѣ-
тности-ти и хубость-та сѣ додѣтъкъ на другиѣ
родѣ.